

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. M.**, bývajúcej v D., proti žalovaným **1/ J. V.**, bývajúcemu v S., **2/ A... V.**, nar., bývajúcemu v S., **3/ D. V.**, bývajúcej v S., **4/ M. V.**, bývajúcemu v S., **5/ A... V.**, nar. X., bývajúcemu v S. a **6/ M. V.**, bývajúcemu v S., zastúpeným JUDr. A. S., advokátom so sídlom v D., o **zaplatenie 18 588,59 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3 C 201/2005, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. decembra 2010 sp. zn. 5 Co 390/2010 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 21. decembra 2010 sp. zn. 5 Co 390/2010 vo výroku o trovách odvolacieho konania **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Ružomberok z 31. augusta 2010 č.k. 3 C 201/2005-230 v odvolaní napadnutom výroku o trovách prvostupňového konania a zároveň rozhodol, že žalovaným sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie žalovaní. Dovoláním napadli výrok o trovách odvolacieho konania. Navrhli uznesenie odvolacieho súdu v napadnutom výroku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietali odňatie možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť tým, že odvolací súd ich v rozpore s § 151 ods. 4 O.s.p. nevyzval na vyčíslenie trov odvolacieho konania.

Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu oprávnenou osobou (účastníkmi konania) v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie odvolacieho súdu v napadnutom výroku a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd – ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom – z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. dovolatelia tvrdili, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na posudzovanie podania podľa jeho obsahu, resp. na poskytnutie možnosti odstrániť prípadné pochybnosti o obsahu podania, právo na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy a pod.).

Podľa názoru dovolacieho súdu bolo takouto vadou postihnuté i konanie pred odvolacím súdom v prejednávanej veci v napadnutom výroku o trovách odvolacieho konania.

Podľa § 151 ods. 4 veta prvá O.s.p. ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy.

V preskúmvanej veci odvolací súd nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania žalovaným odôvodnil tým, že ich nevyčísľili, hoci by inak podľa zásady úspechu mali na ich náhradu právo.

Z obsahu spisu je však zrejmé, že žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadali priznať náhradu trov odvolacieho konania s tým, že ich vyčísľia na pojednávaní. Odvolací súd rozhodol o odvolaní uznesením bez nariadenia pojednávania.

Za tejto situácie, pokiaľ odvolací súd rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania a teda pokiaľ svoje rozhodnutie nevyhlasoval, bolo jeho povinnosťou, vyplývajúcou z citovaného ustanovenia § 151 ods. 4 veta prvá O.s.p., vyzvať žalovaných na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Tým, že takto nepostupoval, odňal žalovaným možnosť riadne konať pred súdom (odňal im totiž procesné právo na možnosť vyčíslenia trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy).

So zreteľom na uvedené dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu v napadnutom výroku o trovách odvolacieho konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová